Df: Vrcholové pokrytí v G je $C \subseteq V$: $\forall e \in E: e \cap C \neq \emptyset$

Df: Párování grafu G je podgraf tvořený disjunktními hranami.

Věta: (Kőnigova – Egerváryho)

V bipartitním grafu je velikost max. párování (počet hran párování) = velikosti minimálního vrcholového pokrytí.

Dk:

Mějme bipartitní graf, partity A, B. Z G vytvoříme síť přidáním zdroje Z a hran $(z,a)\ \forall a \in A$, přidáme stok S a hrany $(b,S)\ \forall b \in B$. Zorientujeme hrany z A do B.

Přidáme kapacity: $|A|+|B|$ starým hranám, 1 novým hranám

Podle věty o tocích: $\exists$ max. tok f, $\exists$ min. řez R.

Podle věty o celočíselnosti: Tok musí být celočíselný.

V f $\forall e$ teče $0/1$. $\Rightarrow$ do každého vrcholu ze zdroje teče jen 1.

Řez R používá jen nové hrany

$|f| = |$maximálního párování$|$

Dk:

Párování velikosti $k \Rightarrow$ tok velikosti k.

Tok f určuje párování velikosti $|f|$.

$|f| = c(R)$

$c(R) = |$min. vrcholového pokrytí$|$

Dk:

Vrcholové pokrytí velikosti $l \Rightarrow$ řez velikosti l

– stačí vzít incidentní hrany s C.

Řez R určuje vrcholové pokrytí velikosti $|R|$

– R používá jen nové hrany

$\boxed{\times}$

→ uspořádaná i-tice. Můžou se tedy prvky opakovat

Df: I, X konečné množiny, množinový systém $\mathcal{M}$ je $(M_i : i \in I)$, kde $M_i \subseteq X$ pro $\forall i \in I$.

Df: (SRR) := systém různých reprezentantů: $f: I \to X$ → nemusí existovat vždy

Hallova věta říká podmínku existence

1) f je prostá
2) $\forall i \in I : f(i) \in M_i$

Df: Incidenční graf $G_{\mathcal{M}}$ systému $\mathcal{M}$ je $(I \cup X, E)$, $E = \{\{i,x\}\ i \in I, x \in X, x \in M_i\}$

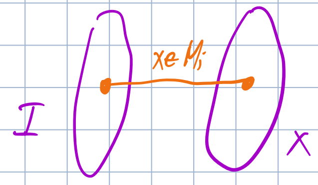

$\mathcal{M} = \{M_1, \dots, M_n\}$, $|\mathcal{M}| = n$

V $\mathcal{M}$ $\exists$ SRR $\Leftrightarrow$ V $G_{\mathcal{M}}$ $\exists$ párování velikosti $|\mathcal{M}|$.

Když hledám J reprezentantů, tak sjednocení musí být alespoň $|J|$. Jinak by se některý prvek opakoval!

Věta: (Hallova)

$$\mathcal{M} \text{ má SRR} \Leftrightarrow \underbrace{\forall J \subseteq I : |J| \le \Big|\bigcup_{j \in J} M_j\Big|}_{\text{Hallova podmínka}}$$

→ vyberu si podmnožinu dětí, hraček musí být minimálně tolik, kolik dětí chtějí hraček

Dk: $\Rightarrow$

→ množina obrazů musí být podmnožinou sjednocení dílů

SRR f, zvolme $J \subseteq I$. $\Big|\bigcup_{j \in J} M_j\Big| \underset{(2)}{\ge} \big|\{f(j) : j \in J\}\big| \underset{(1)}{=} |J|$

1) f je prostá
2) $\forall i \in I : f(i) \in M_i$

Tedy hallova podmínka platí

Dk: $\Leftarrow$

Nechť platí hallova podmínka. Vytvoříme síť z $G_{\mathcal{M}}$. Přidáme z, s, hrany z/do nich, přidáme jednotkové kapacity pro nové hrany, $|I| + |X|$ pro staré hrany.

Pak existuje max tok g : $|g| = |R|$
existuje min řez R.

g je celočíselný.
R používá jenom nové hrany
V g je všude 0/1.

$A = \{i : (z,i) \in R\}$ $\quad c(R) = |A| + |B| = |I| - |J| + |B| \overset{*}{\ge} |I| - |J| + \Big|\bigcup_{j \in J} M_j\Big|$

$B = \{x : (x,s) \in R\}$ $\quad R$ je řez $\Rightarrow$ hrany z J vedou do B. $\Rightarrow \bigcup_{j \in J} M_j \subseteq B$

$J = I \setminus A$ $\quad * \ge |I|$, protože $|g| = c(R)$. Pak $|g| \ge |I|$.

Dostáváme SRR f předpisem $f(i) = x$, pokud $g(i,x) = 1$

- f je funkce typu $I \to X$, protože $|g| = |I|$
- f je prostá (nemáme 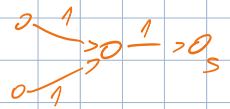)
- $f(i) \in M_i$ pro $\forall i \in I$, protože máme G_m $\boxed{X}$

Důsledek: V $\forall$ bipar. $G = (A \cup B, E)$, kde $E \neq \emptyset$ a $\deg(x) \geq \deg(y)$ $\forall x \in A, \forall y \in B$, $\exists$ párování velikosti $|A|$.

Dk:

$G = G_m$. $\quad m = (M_j \subseteq X - B : j \in I = A)$

Stačí ověřit Hallovu podmínku.

Mějme $J \subseteq I$. $\bigcup_{j \in J} M_j$ je množina vrcholů z B s alespoň jedním sousedem z A.

$k_1 = \min_{j \in J} \deg(j)$, $k_2 = \max_{x \in \bigcup_{j \in J} M_j} \deg(x)$, $E \neq \emptyset \Rightarrow k_2 \geq 1$,

tedy $k_1 \geq k_2$ $(\deg(a) \geq \deg(b))$.

Definujme $z :=$ # hran mezi J a $\bigcup_{j \in J} M_j$. Pak $k_2 \left|\bigcup_{j \in J} M_j\right| \geq z \geq k_1 |J|$.

Ale $k_1 \geq k_2$

Pak $|J| \leq \left|\bigcup_{j \in J} M_j\right|$ - vydělení číslem ze vztahu

Tedy Hallova podmínka platí.

Použijeme Hallovu větu

$\exists$ SRR v $m \Leftrightarrow$ párování velikosti

$|I| = |A|$ v $G = G_m$

Df: Latinský obdélník typu $k \times n$, kde $k \leq n$, je prostě nedodělaný latinský čtverec

- tedy pravidla jsou furt splněny

Věta: $\forall$ latinský obdélník typu $k \times n$ lze doplnit na latinský čtverec typu $n \times n$.

Dk:

O = lat. obdélník typu $k \times n$.

Mějme $G = (\underbrace{S}_{\text{sloupce } 1 \dots n} \cup \underbrace{H}_{\text{hodnoty } 1 \dots n}, E)$ bipartitní, kde $\{s_i, j\} \in E \Leftrightarrow j$ není ve sloupci s_i

$\forall$ sloupec S v G má stupeň $n-k$

- v S je použito právě k hodnot $\Rightarrow$ není použito $n-k$ hodnot

$\forall$ hodnota j v G má stupeň $n-k$

- celkově zasahuje do k sloupců. (všude může být jen jednou).

Tudíž se neobjevuje v $n-k$ sloupcích. Tedy $\deg = n-k$

Důsledek: $\exists$ párování velikosti n. – určuje $(k+1)$. řádek.

$\Rightarrow$ Induktivně takto lze vytvořit postupně $n \times n$.